

brug, ved vi alle sammen, og vi ved ogsaa, hvorledes de er fremkommet; de kom, den Gang da alt det Arbejdsløshedskasserne uvedkommende blev væltet ind i Kasserne. Men Kasserne Bestyrelser ansaa det for deres samfundsmæssige Pligt at træde til for med deres Kendskab til Forholdene og Vejledning at redde den Del af Samfundet, der da frygtede for Konsekvenserne af Krigen. Denne Ansvarsfølelse, jeg fremhævede, forflygtiges ved denne Lov. De Herrer, som har Magten i dette Øjeblik, og som vedtager denne Lov imod vore Stemmer, vil komme til at sande mine Ord, efterhaanden som Tiden gaar. Det bliver sandt for Dyden ikke Sandhed og Hæderlighed, der fremmes ved denne Lov, men det modsatte. De Herrer, der nu om et Øjeblik vil stemme for denne Lov, har Answeret derfor.

Anden Næstformand (Parkov): Naar det ærede Medlem i Forbindelse med Lovforslaget brugte Udtryk som Magt og Vold, forekommer det mig, at disse Udtryk er alt for stærke, og jeg beklager, at de er fremset. (*H. P. Hansen* [Randers Amt]: Det gør jeg ikke!).

Det er fuldkommen tilstrækkeligt, at jeg udtaler en Beklagelse deraf. Det er da en Udtalelse paa Tingets Vegne, og saa har det ærede Medlem at tage den til Efterretning.

Indenrigsministeren (Kragh): Af den Forhandling, der finder Sted her i Eftermiddag, fremgaar det, at det ikke har været muligt at naa til Enighed om det foreliggende Lovforslag, hvad man fra alle Sider har erkendt Ønskeligheden af, hvad ogsaa jeg har erkendt Ønskeligheden af, og — jeg tør føje til — hvad jeg ogsaa har gjort mig til Talsmand for at naa til. Nu er der ærede Medlemmer, som paa de to Oppositionspartiets Vegne har søgt at godtgøre, at naar denne Overenskomst ikke er naaet, skyldes det de to Partier, der udgør Flerpartiet i denne Sal, og naturligvis ogsaa mig personlig, og det er hævdet, at saaledes som Lovforslaget nu foreligger fra Landstinget, indeholder det i det væsentlige kun Tilbagekridt, og at Oppositionspartierne her i Tinget som Følge deraf maa tage Afstand fra Loven.

Jeg vil da gerne have Lov til at oplyse, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har fuldstændig Ret, naar han siger, at man under Forhandlingerne i Landstinget paa et givet Tidspunkt kun var et Haarsbred fra Enighed. Det ærede Medlem Hr. Dahl-

gaard har Ret, for saa vidt han taler om de Personer, der førte denne Forhandling, og jeg maa sige, at jeg havde Indtrykket af, at i Virkeligheden var Enighed opnaaet; saa vidt som jeg forstod de Forhandlere, som var til Stede ved denne Sammenkomst paa Socialdemokratiets Vegne, var de enige om, at her var den Grænse, ved hvilken man maatte mødes, og de var rede til at gaa til deres Parti med det Resultat, som fremgik af dette Møde. Hvorledes saa Stillingen har været i Partiet til de Tilbud, som Forhandlerne mødte med, derom kan jeg naturligvis intet vide, men Resultatet var i hvert Fald en ganske kortfattet mundtlig Meddelelse til mig om, at der var ingen Vej frem til Overenskomst i denne Sag. Det er de Forhandlingsvilkår, som Oppositionspartierne har stillet mig overfor, og som er et ejendommeligt Udtryk for Ønsket i hvert Fald hos det ene Oppositionsparti, Socialdemokratiet, om at bidrage til en Overenskomst om denne Sag og til, at vi kunde naa det meget ønskelige, at dette Lovforslag forlod Rigsdagen som Udtryk for en fælles Opfattelse; de Tilbud, som det socialdemokratiske Parti her afviste, var i Virkeligheden Tilbud, som indeholdt i alt væsentligt alt det, som man her under Forhandlingerne har kritiseret.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen talte om, at der i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, er indsat en Glidningsbestemmelse med Hensyn til Maksimumssatserne for Dagpengene og den vedtægtsmæssige Understøttelse, og det er rigtigt. En saadan Bestemmelse har man sat ind i mange forskellige Love, hvor man er kommet stærkt op ad med Satserne som Følge af denne Tids særlige Karakter, og hvor man vil undgaa en Genoptagelse af Lovens Behandling ved at sætte en automatisk virkende Bestemmelse ind, hvorigenem Nedgang tilvejebragtes sammen med Pristallet. Saa vidt jeg forstod, havde man ikke haft væsentligt at indvende imod disse Bestemmelser ved deres Fremkomst, men senere vendte man sig imod dem, og jeg tør her udtale, at man vilde have kunnet undgaa at faa denne Bestemmelse indsat i Loven, idet man kunde have faaet den erstattet med en Revisionsbestemmelse, hvad disse Maksimalkakster angaar.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen talte om, at i § 6, sidste Stykke, var der nu indsat visse Posekigerbestemmelser, der var nu givet Adgang for Arbejdsgiverne til at stikke deres Næse i en hel Del Forhold, som var dem uvedkommende. Jeg kan for det første ikke give det ærede Medlem Ret i,